

Město Náměšť nad Oslavou

jiho**moravský** kraj

Poděkování

Milí účastníci Folkových prázdnin. Děkujeme vám za to, že jste přijeli za námi do Náměště, abyste s námi prožili mimořádný týden na ostrově s názvem Folkové prázdniny. Je pravda, že v Náměšti je Oslava 365 dnů v roce, letos mimořádně i 366 dnů v roce, ale v týdnu Folkových prázdnin je každý den mimořádnou oslavou života, hudby a mezilidských vztahů. A bez vás, milí návštěvníci, by nebylo pro koho hrát, pro koho dělat dílny a pro koho celý festival připravovat.

A když už jsme u těch příprav, musím poděkovat všem, kteří festival chystají. Ať už těm, kteří na Folkovkách vyžívají celý rok, těm, kteří jsou zapojeni do horkých příprav několik měsíců před akcí a té mase lidí, kteří přijedou na festival samotný a s elánem a entuziasmem dělají vše, co je potřeba.

Chtěl bych poděkovat všem dalším, bez kterých by festival nebylo možné zorganizovat, těm kdo poskytnou svoje služby, prostory i těm, kteří na tento projekt poskytlí finance.

A doufám, že se v Náměšti nevidíme naposledy, těším se za rok na viděnou!

Luděk Strašák, vedoucí MKS Náměšť nad Oslavou

Festival Folkové prázdniny pořádá Městské kulturní středisko v Náměšti nad Oslavou. Folkové prázdniny 2024 se konají pod záštitou ministra kultury Mgr. Martina Baxy, Mgr. Vítězslava Schreka, hejtmana kraje Vysočina a Mgr. Jana Grolicha, hejtmana Jihomoravského kraje.

Festival podporuje Ministerstvo kultury České republiky, Skupina ČEZ - Jaderná elektrárna Dukovany, Kraj Vysočina, Město Náměšť nad Oslavou, Státní zámek v Náměšti nad Oslavou, ICZ a.s., Ambasáda USA a další partneři

FOLKOVÉ PRÁZDNINY NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU

Sobota 3. 8.
Generační osvěžení
od 16.30 hod.

Orchestr Folkových prázdnin
(ČR, Německo, Skotsko)

Devany (Slovensko)

Sona Jobarteh & Band (Gambie)

Glen Hansard (Irsko)

Folkové prázdniny 2025

26. 7. - 2. 8.

FOLKOVÉ PRÁZDNINY
NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU

After Midnight 2024 – 8

VOJNA A MÍR, ZLOČIN A TREST, POSLEDNÍ KABRIOLET, KOLA, NUDA, NANÁ, TICHÁ DOHODA, JÉÉÉ = odpověď na anketní otázku, kterou poslal kamarád Karel Šůcha z osady Laura & její tygři, správnou si přečtete v příštím čísle Plátku, i když ji ve čtvrtek večer nevědomky propálil kytarista od Kelly Hunt, když mluvil o borůvkovém koláči. * A teď už k dění na hlavním pódiu. * Čím to, že je SZIDI TOBIAS vždycky, když přijede do Náměště zpívat česky, tak uvěřitelná, a jak to, že české zpěvačky to nedokážou? Napadá mě nechat české zpěvačky zpívat Bylo, bude, není nebo 2 koně Chagalla, aby by se vidělo, jestli to dokážou. Nevěřím tomu, ty se zmůžou maximálně na „plyn syčí z trouby ven“, „jsem věčněj optimista“ a podobné kraviny. Je to asi málo vlastenecké, ale nejlepší česká šansoniérka se jmenuje Szidi Tobias. A ta její starost, že si může na místě, kde to má ráda a kde mají lidi rádi ji, zpívat jen hodinu. A kapela: na první pohled typická baróza, ale jen bubeník Marcel Buntaj odpočítá začátek další skladby, je to jasné = jak se v sestavě doprovodné kapely kterékoli slovenské zpěvačky objeví tenhle bubeník, můžete si být jisti, že vás čeká báječný koncert, případně skvělá deska. (O FRANTOVI BAGROVI BUŠIČOVI 2 v podání Milana Vyskočániho nemluvě) * Taky se vám někdy přeskupí písmenka v nějakém obyčejném textu, takže vznikne něco neobyčejného? Mně se FIRELIGHT TRIO přeměnilo na FERLINGHETTI TRIO v sestavě Phil Alexander (akordeon, na Folkovkách známý též jako pianista už dříve zde vystupujících souborů Moishe's Bagel a Salsa Celtica), Ruth Morris (nyckelharpa) a Gavin Marwick (house). Navzdory zemi původu hráli instrumentálky nejen skotské, ale ať už byly odkudkoli, vždycky v nich bylo něco jidiš a hlavně v nich vždycky bylo něco neobvyklého. Jen ten Ferlinghetti do toho nezapadá. Ale myslím, že je otázka času, než DNA, umělá inteligence nebo VAR nějakou souvislost mezi skotským triem a sanfranciským básníkem objeví. * Jan Žamboch, zpěvák a kytarista se vzezřením napraveného DRACO MALFOYE už předloni nadchl 1. dílem WOLF LOST IN THE POEM na Open scéně. Letos se Vlk ztracený v básni vrátil s pokračováním nazvaným INDIGEM, v němž už verše básniček přímo nezhuďebňuje, ale sám je přetváří v moderní ohlasy básní ženských. A dělá to tak, že mu nezávislá porota uděluje cenu za mužský hudební výkon v hlavní roli, paradoxně na vedlejším pódiu. (Při přebírání ceny Jan Žamboch poděkoval bohu, rodině, PAVLU KOUDELKOVI, který mu k ní bubnoval, a FILIPU TOPOLOVI, který ho inspiroval.) * Taky se vám někdy přeskupí písmenka v nějakém obyčejném textu, takže vznikne něco neobyčejného? Mně se CITERY NAD OSLAVOU přeměnily na COUNTRY nad Oslavou, a tak jsem přemýšlel, kolik je to let, kdy IVAN KOTT, o němž mi během Folkovek několik lidí řeklo, jaká je to škoda, že na nás jaře opustil, přivedl na sraz Jonáše v Saleziánském divadle MICHAL MÜLLER (ČR = citera), kterého tehdy kromě něj nikdo neznal. Ivan bydlel v Melantrichově ulici 15, a tak to měl to blízko do všech pražských klubů, které prosmejčil tak, že mu neunikl žádný talent. Na konci už moc chodit nemohl, a tak BARBORU XU (Liberec = čínská citera) & JAUSMÉ (Litva = kausmé) & EVU VÁLJAOUTS (Estonsko/Finsko = kannele) už objevit nemohl. * Ještě jsem tu chtěl připsat něco o WABBI FIVE podle voru JACKSON 5, takže z toho nejmladšího by se pak stalo něco jako MICHAEL WABBI, z jeho sester WABBI SISTERS amu z bratrů WABBI BRO, ale neudělám to, protože memento Akumulátoru 1 mně pořád straší. Ono úplně stačilo, jak si s RYVOLOGIÍ na letošním kolokviu pohrál Aleš Opekár, který taky v Pop muzeu připravil výstavu RYVOLOVE (čti ryvoláv), na jejímž zahájení hrála skupina HOBOSXUÁLOVÉ (čti hobousexuálové). Milan Zeibert

Všichni, kteří požívají občerstvení na rautech či v bekstejdži, ale i ostatní zvědavci se mohou přijít podívat na premiéru nového krátkého filmu **Český svaz žen v akci**, který jim odhalí skryté zákulisí Folkových prázdnin.

Promítání proběhne dvakrát, a to v sobotu v Kavecu o přestávkách po koncertech kapel Devany a Soni Jobarteh.

Jaša, autor, režisér, kameraman (vše v jednom)

Tak je tu poslední Plátek čas Folkovek uběhl aniž se kde zaseklo to díky všem tvůrcům účinkujícím Mírovi, Míšovi, oranžádám a samozřejmě naslouchajícím dílnám též i létu které se mělo čile k světu

Teď už jen závěr přijde i Glen Hansard král Folkovkám Nazdar a třikrát zdar!

Michal K.

V dnešním divadelním šapitó v 15 hodin Divadlo Damúza: Řeka

Až půjdeš k řece, zadívej se kolem sebe. Řeka je živel, řeka je mohutná síla, řeka je zdroj vody, řeka je domov tisíce živočichů. Psst!

Nakoukněte do Kavecu...

Zavítejte do budovy tzv. Kavecu, která je možná trochu skrytá u zámecké jízdárny, a je tam instalována fotografická výstava Kamily Berndorffové. Otevřeno je zde vždy hodinu před zahájením hlavního programu a o přestávkách mezi koncerty.

Na dnešní scéně...

Orchestr Folkových prázdnin (DE/CZ/GB)

Velký festivalový orchestr počtvrté

Pokračování splněného snu nabírá velkou sílu ZuŠka se hodí, lepší je ovšem talent jako hrom, ale nebojte, zkusíte vás z něho nikdo nebude. To sice zní jako výzva, zato název tělesa by mohl odrazovat. Je takový až moc oficiální, v očekávání, že přijde dirigent, mávne taktovkou a nadřilovaní muzikanti spustí jako hodinky. Nebo, a to se zprvu předpokládalo, budeme sledovat sice nadšené, leč amatérské hraní pro potěchu rodičů s mobily v ruce, šťastných, že na podiu, kde předtím vystupovaly velké hvězdy, teď stojí jejich ratolesti. Ne, nic z toho, i když ze všeho přece jenom kousek, jak už dobře víme. Cvičit se bude několik dnů, tomu se nevyhnete, důležité je ale s kým, a v tom tkví tajemství báječně odvázaného orchestru, který loni tolik překvapil. „Dirigenty“ a zároveň spoluhráči budou opět německé fiderky Vivien Zeller a Ursula Suchanek a domácí mandolinista Martin Krajíček. A tentokrát se součástí Orchestru stane také úžasné skotské Firelight Trio!

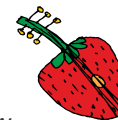
S přesvědčením, že nezáleží na tom, kolik not spadne pod stůl a kolik lidí oslní, protože „Hudba je život. Hudba je společenství. Hudba je oslava“.

Devany (Slovensko)

Osvěžující moderní podoba lidové hudby z Těrčové Hlasové i nástrojově neobvykle barevný dívčí soubor z kraje zbojníka Juraja Jánošíka

Devět nádherně zpívajících a na nejrůznější nástroje hrajících dívek vracějících těrčovskou hudbu do míst, ze kterých přišla – tedy do nebe. Prvními osadníky slovenské obce Těrčová byli prý totiž podle legendy muzikanti ze zatoulané hvězdy a tamní hudbě se proto říká nebeská. Těrčovou sice po celém Slovensku proslavil rodák Juraj Jánošík, protože ale komisaři UNESCO se zbojníky nechtějí nic mít, na seznam nehmotného kulturního dědictví zařadili v roce 2013 raději hudbu z Těrčové. Odmalička ji tu zpívá a hraje

Orchestr Folkových prázdnin 2024

Po roce se opět sešla skupina nadšenců, aby (doslova) v potu tváře nacvičila několik skladeb pro sobotní koncert. Jak se jim to povedlo, budete sami posoudit od 16,30 hodin. Já bych ale ráda vypíchlala méně viditelný moment, ale možná o to sympatičtější - někteří členové orchestru se setkávali nad rámeček společných zkoušek a vytvořili tak jakousi neoficiální dílnu, kde si předávali své muzikantské zkušenosti. Tedy převážně ti starší a zkušenější těm mladším. Velmi pěkně se tu zhmotnilo téma letošních Folkovek - Generace.

Eva K.

Písničky a zpěvníky

Přemítám, kde by to asi mohlo mít počátek. Nejspíše na táborech, kde děti rodičů

poslouchajících docela jinou muziku začaly objevovat kouzlo společného zpívání u táboráků. Za pravé věrozvěsty byli považováni šťastlivci se zprostředkovaným přístupem k cyklostylu*, neboť fakticky

disponovali pololegálním notovým materiálem potírajícím dechovkovou totalitu. Dlužno uvést, že trampský repertoár druhé půle minulého století, o kterém je zde řeč, se skládal převážně z osadní klasiky let třicátých let, songů Osvobozeného divadla, hitů Semaforu a novinek od Matušky nebo Cortéze. Hudebním nástrojem přitom nedisponoval jen tak někdo a cti kytaristy bylo obsáhnout základní repertoár spatra. Mezi dospívajícími a dospělými jsem takto specializované ručně psané zpěvníky poprvé viděl na Portě. Zkraje osmdesátých let pak dokonce vycházely partitury portovních novinek v podobě příloh Mladého světa, reflektující edice

snad každý a život bez ní si místní nedokážou vůbec představit, takže nápad pana učitele Andreje Dostála sestavit dívčí soubor se zprvu jevil jako pokračování příběhu. Až na to, že původně myslel na třicetičlennou

sestavu a k tradičně používaným nástrojům přidal violoncello, klávesy nebo akordeon. Využil také toho, že hodně dívek studuje klasiku a zpívá odlišnými hlasy, takže jejich podání lidové třebovské hudby zní velmi neobvykle barevně a moderně. Po jejich vystoupení na showcase Czech Music Crossroads v Ostravě se o Devanech hodně mluvilo a jedině, co zahraniční odborníci dívkám vyčetli, byla absence alba. Tak snad se jim to někdy podaří. Do světa mají svou verzi třebovské hudby ale nakročeno parádně.

Sona Jobarteh (Gambie)

Zpívající hráčka na koru zpochybující s výbornou kapelou vnímání starobylých tradic Hvězda západoafrické hudby, které není cizí ani blues Představuje fascinujícího obožňivelníka: pochází z kasty vážených gambijských griotů, mistrovsky ovládá koru, je vnučkou legendárního hráče Amadu Bansang Jobarteha a v malíčku má tedy griotský repertoár, stejně tak ale evropskou barokní hudbu a vystřídat symfonický orchestr za doprovod vlastní kapely pro ni není žádný problém. „Moje hudba není předem promyšlenou směsicí žánrů, ale spíše uceleným zvukem, vyjadřující mou identitu v její nejčistší podobě,“ uvádí absolventka londýnské Královské hudební akademie a klasicky vzdělaná violoncellistka, což je důležité, abychom pochopili její snahu zpochybnit vnímání tradic, aniž by je

Koncert Glena Hansarda aneb berle v rytmu a vězení pro parkovací lístek

Vzpomínáte si na pocit, když se po velmi dlouhé době dočkáte události, na kterou se těšíte i několik měsíců? Jak se vám začnou až podlamovat kolena? Já tedy ano - a koncert Glena Hansarda ve velkém sále pražské Lucerny je toho důkazem. Bylo to jedno z největších dobrodružství v mém životě... A to nejen díky speciální výbavě v podobě dvou zlomených holení a berlí pod pažemi. Ale tak... Když ne já, tak alespoň ty berle dostaly příležitost zavlnět se do rytmu. Atmosféra koncertu byla naprosto nepřekonatelná, sál se postupně plnil nadšenými fanoušky a posluchači a já se nemohla dočkat, až budu mít konečně tu čest slyšet Hansardovu hudbu naživo.

S úderem deváté hodiny večerní sál potemněl, jeden soustředěný paprsek osvětlil pódium, na kterém se za ohlušujícího potlesku začal ozývat zpěv "a capella". Emoce se nesly sálem, bylo slyšet pouze hrobové ticho prostoupené Hansardovým uměním - něžný, ale mocný hlas zapisující nesmazatelnou stopu do srdcí posluchačů.

Poutavost koncertu navyšovaly také zpěvákovy historky a anekdoty, které vkládal mezi jednotlivé skladby. Vyprávěl o vtipných vzpomínkách, motivaci pro psaní některých ze svých písní a životních setkáních.

Výběr skladeb a jejich geniální posloupnost dokázala publikum nadchnout, umožnila vžít se do momentálního okamžiku.

Sladkou tečkou se stala jedna z nejpoblárnějších Hansardových skladeb "This Gift", která se rozezněla nadšeným sálem. Doznívají poslední tóny, poslední údery do kytary a následuje ohromný a upřímný aplaus.

Lucernu jsme opouštěli plni dojmů, které přerušila pouze nenadálá peripetie po příchodu k parkovacímu domu, do kterého bylo možné se dostat pouze po přiložení parkovacího lístku, který však ve vši spokojenosti zůstal ležet na palubové desce v autě, uvězněném v chodovském labyrintu... Následovala tedy mise "hledání svatého grálu", která byla takřka olympijskou disciplínou.

Při těžce vydobyté cestě domů nezbylo nic jiného, než se zasmát tomu, jak taková nečekaná situace může nezapomenutelným zážitkům dát ještě větší kouzlo. Nejkrásnější okamžiky přeci jen přicházejí ve chvílích, kdy je člověk čeká nejméně.

Eva

Pozdrav slunci a do FM

Milé a drazí, jako každý rok jsme se ani letos nestihli navzájem dostatečně potěšit. Současně myslím i na webovém čtenáře Plátku, kterým to letos nevyšlo. Doufám, že klimatická změna za rok přinese stejně slunečno (dva zahradnické deštíky – to se ještě nestalo!!!) takže si to spolu zase přijedeme užít!

Libor

Heeeeeej! Dílna tvůrčího psaní

Ráda bych poděkovala všem psavcům, kteří letos přišli do dílny tvůrčího psaní. Nápad, texty, inspirace, legrace. Bez vás by nic z toho nebylo. Prázdná lavička se těší na příští rok!

-paf-

PS: Pokud během roku něco vytvoříte a budete se chtít podělit, napište mi na paflape@gmail.com.

Program Orchestru folkových prázdnin...

1) Na Svatém Kopečku (T./M.: trad., Arr. J. Šuranská)

2) Rychlý fousy (M.: M. Krajiček)

3) Verstohlen geht der Mond auf (T./M.: trad./A. v. Zuccalmaglio, V. Zeller)

4) The Tannel (M.: G. Marwick)

5) Berlin Jig (M.: Ph. Alexander)

6) Ach wie ist es möglich (T.: trad., M.: J. Kasper, V.Zeller; Arr. TradTöchter)

7) Penguin in a cave/waddle for your life (M.: U. Suchanek)

8) Davidson the luthier (M.: G. Marwick)

9) Carnevale (M.: R. Ruggieri)

Na Svatém Kopečku na Svatém Hostěně a tam jsou dvě perličky a tam jsou dvě perličky není jich v Moravě

Ja kdybych byl umřel na Svatém Hostěně byli by mňa pochovali v samém rozmarýně

Není na Moravě přes ty dvě Marie jedna na Svatém Kopečku druhá na Hostěně

Ja kdybych byl umřel na Svatém Kopečku byli by mňa pochovali v samém yzopečku

Nad Svatým Kopečkem slunéčko vycháza budiž pozdravena, nade vše uctěna kopecká Maria

Nad Svatým Hostěnem slunéčko zacháza budiž pozdravena, nade vše uctěna hostěnská Maria

přílišnou modernizací někdy vydala napospas mainstreamu.

Hudbu si většinou píše sama a griotská tradice se v ní prolíná se západními vlivy a akustické nástroje s elektrickými. Užívá si stylové svobody, pořád ale zůstává na půdě západoafrické hudby. Když ale bere do rukou kytaru, ráda sonduje terén bluesrockového písničkářství, a proto se nedávno vydala na americké turné s legendárním bluesmanem Taj Mahalem.

Je jí jednačtyřicet let a ne všechno, s čím se dosud potýkala, šlo podle plánů, nicméně, a v tom spočívá její jedinečnost, i s těmi největšími výzvami si dokázala poradit. Vedle toho, že má anglickou matku a narodila se v Londýně, za možná zásadní berme hraní na koru, nástroj považovaný mezi grioty za čistě mužský, a když už starobylou harfu vzala do rukou žena, což pravidla kasty nikdy nevylučovala, společnost to z její strany považovala za soukromou kratochvíli a s něčím takovým, jako ženská škola kory, griotská historie nikdy nepočítala. „Nesnažím se lidi přesvědčovat, že jsem žena hrající na koru a nikdy jsem ani netoužila stát se v tomhle směru slavnou. Od začátku jsem jen chtěla být dobrou hráčkou na koru a být si jistá tím, co dělám,“ zdůrazňovala na setkání Sona Jobarteh, kterou otec Sanjally Jobarteh začal učit na koru až v sedmnácti letech, kdy za sebou měla zkušenosti s klasikou, reggae a vystupování s bratrancem Toumani Diabatém a hned na začátku ji řekl: „Budu tě učit jako svoje dítě, nikoliv jako dceru, ženu nebo dokonce muže. Ujistí se, že nemáš v úmyslu stát se ženskou hráčkou na koru, to nejde, takže chci, abys byla hudebníkem, kdy

novátorského vydavatelství Panton. Po Listopadu udělaly v oboru zásadní revoluci kancelářské tiskárny. Nástup internetu a telefonů s obrazovkami pak definitivně uzavřel éru tohoto novodobého písmáctví. Libor *Způsob malonákladového tisku, založený na lihovém přenosu zrcadlově tištěného textu z tzv. blány/kopíráku na papír.

AUTO DOBROVOLNÝ

UCHYTI
BUS & SERVIS

UJROK
ČESKÉ
HUDBY
2024

Regiony
Brněnska CZ
Region Náměštsko
Náměšť nad Oslavou

RedNet

ESKO-T

AEROSTARTING.CZ
webhosting a nasazení

OSLAVAN
a.s.

FULLMOON
MUSIC MAGAZINE

KULTURNÍ KAZALCI
UNI

PAPÍR
VYSOČINA
Kancelář Papír a školní
potřeby
oblastní materiál

HORÁCKÉ AUTODRUŽSTVO
SKODA
VELKÉ MEZIRÍČÍ

Společnost
Marie Vysoké

Marie Vysoké
HASPOL
Obchod ovcem a zeleninou

RADIO
PROGLS

Horácké noviny

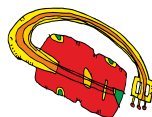
U STLOUKALŮ
ŘEZNICTVÍ a UZENÁŘSTVÍ
EST. 1920

NOE

nebude nikdo nucený přemýšlet, jestli poslouchá muže nebo ženu, ale jen dobrého hráče.“

Sona nikdy nezamýšlela měnit tradice a podřídila se jejich pravidlům, do griotských eposů ale vtiskla ženskou energii, hudební rozhled a ducha. Na koncertu, obklopená výbornou kapelou, předvádí na koru nejrůznější polohy, od afrofunkového staccata po jemně zvonivé melodie a když zpívá o svých předcích, zná míru a nikdy nesklouzne do podlézavosti, jakože: hele, hraju na koru a jsem griotka.

Skládá hudbu pro ceněné filmy, vyučuje na světových univerzitách dějiny afrických griotů a od roku 2015 veškeré úsilí a finance věnuje osobnímu ambicióznímu projektu: první kulturní akademii v Gambii, kde dnes třeba studuje její syn, nadaný hráč na balafon. Patří také mezi aktivistky bojující proti bezpráví, a protože si uvědomila, že jedinou cestou jak může doma v Gambii pomoci, je změna způsobu vzdělávání, The Gambia Academy of Music and Culture není pouze o hudbě, ale o jejím vsazení do kulturního kontextu a „demonstraci hodnot dětem vlastních, na rozdíl od těch, které jsou jim cizí a namísto toho, aby je vedly k názoru, že naděje a budoucnost leží doma, je vysílají hledat ráj daleko v Evropě“.

Glen Hansard (Irsko)

Návrat irského písničkáře

Irský písničkář s privilegiem být tím, kým chce být
Písničkář, folkař nebo melodický rocker, vyberte si, každopádně jde o Ira z Dublinu, což vydá za všechny charakteristiky něžně podmanivého, a někdy i děsícího romantického básníka s vizí, že si všichni zasloužíme jeden druhého a nezáleží na tom, co je nám dáno, ale co s tím uděláme a jak se podle toho rozhodneme žít. Stačí jen, když nám někdo nechá na cestě trochu světla, jak o tom zpívá na posledním albu All That Was East Is West Of Me Now. Reflektuje na něm minulost i přítomnost: oženil se s finskou básnířkou Maire Saari, narodil se jim syn a s vyšším věkem přišlo jiné přemýšlení: „Mám velké privilegium být tím, kým jsem. Můžu hrát po

celém světě lidem, kteří mají zájem slyšet, co mám na srdci, a ještě mně za to zaplatí.“ Že přijíždí světová hvězda, zřejmě víte, že zrovna u něho to nic neznamená, asi také a ti, co si ho pamatují z minulých návštěv Folkovek by si na to i vsadili. Vousy a kštice mu sice pořádně zbělely, ale jinak je to pořád ten samý bezprostřední chlapík, což jsme viděli během loňského pohřbu Shanea MacGowana, kdy s irskou zpěvačkou Lisou O'Neill roztančili kostel při skladbě Fairytale of New York a Glen později na svého kamaráda po irsku zavzpomínal: „Jednou za mnou přišel a povídá: „Ty jsi ten, co zavraždil Dubliners? A já na to: „A ty jsi ten idiot, co zavraždil Pogues?“

